

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 11.5.2022
COM(2022) 216 final

2022/0154 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om fastsættelse af regler om et fradrag til reduktion af skævvridningen mellem gæld og egenkapital og om begrænsning af fradragsretten for renter i forbindelse med selskabsskat

{SEC(2022) 204 final} - {SWD(2022) 144 final} - {SWD(2022) 145 final} -
{SWD(2022) 146 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den 18. maj 2021 vedtog Europa-Kommissionen en meddelelse om erhvervsbeskatning i det 21. århundrede¹ for at fremme et robust, effektivt og retfærdigt selskabsskattesystem i EU. Meddelelsen indeholder både en vision på lang og kort sigt om støtte til genopretningen i Europa efter covid-19-pandemien og sikringen af tilstrækkelige offentlige indtægter i de kommende år. På samme måde har EU's handlingsplan for kapitalmarkedsunionen² til formål at hjælpe virksomheder med at rejse den kapital, de har brug for, og forbedre deres egenkapital, navnlig i en genopretningsperiode, der indebærer større underskud og gælds niveauer samt et større behov for egenkapitalinvesteringer. Navnlig foranstaltning 4 i kapitalmarkedsunionen³ tilskynder institutionelle investorer til at foretage flere langsigtede investeringer og støtter således rekapitalisering i erhvervssektoren med henblik på at fremme en bæredygtig og digital omstilling af EU's økonomi. Et initiativ på EU-plan til afhjælpning af skævheden mellem gæld og egenkapital supplerer ovennævnte foranstaltning 4 med det formål at skabe et retfærdigt og stabilt erhvervsklima, der kan fremme en bæredygtig vækst med høj beskæftigelse i Unionen.

Skattesystemerne i EU giver mulighed for fradrag af rentebetalinger på gæld ved beregning af skattegrundlaget for selskabsskat, mens omkostninger i forbindelse med egenkapitalfinansiering, såsom udbytte, for det meste ikke er fradragsberettigede. Denne asymmetri i den skattemæssige behandling er en af de faktorer, der fremmer anvendelsen af gæld frem for egenkapital til finansiering af investeringer. I øjeblikket er det kun seks medlemsstater, der imødegår skævheden mellem gæld og egenkapital ud fra et skattemæssigt perspektiv, og de relevante nationale foranstaltninger er meget forskellige. Medmindre den skattebetingede skævvridning mellem gæld og egenkapital håndteres effektivt i hele det indre marked, vil EU's erhvervsliv fortsat have utilstrækkelige incitamenters til egenkapital i forhold til lånefinansiering, og relevante skatteplanlægningsovervejelser vil fortsat forvride fordelingen af investeringer og vækst.

Med henblik på at tackle den skattemæssige skævhed mellem gæld og egenkapital på tværs af det indre marked på en koordineret måde fastsætter dette direktiv regler, der på visse betingelser giver mulighed for skattemæssigt fradrag af fiktive renter på stigninger i egenkapitalen og begrænser skattefradraget for overskridelse af låneomkostninger. Det finder anvendelse på alle skatteydere, der er selskabsskattepligtige i en eller flere medlemsstater, undtagen finansielle virksomheder. Da små og mellemstore virksomheder (SMV'er) normalt står over for en større byrde for at opnå finansiering, foreslås det at yde SMV'er en højere nominel rente.

Dette forslag er også en reaktion på Europa-Parlamentets forventning om, at Kommissionen vil fremsætte et forslag til et fradrag til reduktion af skævvridningen mellem gæld og

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Erhvervsbeskatning i det 21. århundrede, COM(2021) 251 final.

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder — ny handlingsplan, COM(2020) 590 final.

³ [Action 4 — Encouraging more long-term and equity financing from institutional investors](#) | [Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](#).

egenkapital, herunder effektive bestemmelser til bekæmpelse af skatteundgåelse for at undgå, at hensættelser til egenkapital anvendes som et nyt redskab til udhuling af skattegrundlaget⁴.

- **Sammenhæng med eksisterende og eventuelle fremtidige bestemmelser på politikområdet**

Dette direktiv er en del af EU's strategi for erhvervsbeskatning, som har til formål at sikre et retfærdigt og effektivt skattesystem i hele EU.

I 2016 blev direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse (ATAD)⁵ vedtaget for at sikre et mere retfærdigt skattemiljø gennem en koordineret gennemførelse i medlemsstaterne af centrale foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse, der hovedsagelig stammer fra projektaktiviteterne vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS). Bekæmpelse af skatteundgåelse er ikke det fremherskende formål, men dette forslag indeholder også en regel om begrænsning af rentebetalinger. I lyset af de forskellige mål mellem dette forslag og ATAD-reglen om begrænsning af rentebetalinger bør de to regler om begrænsning af fradragsretten for renter finde anvendelse parallelt.

De eksisterende skatteinstrumenter på EU-plan indeholder imidlertid ikke foranstaltninger til at afhjælpe skævheden mellem gæld og egenkapital i det indre marked ved at afbalancere den skattemæssige behandling af gæld og egenkapital i hele EU.

Dette direktiv er en opfølgning på Kommissionens meddelelse om erhvervsbeskatning i det 21. århundrede for et robust, effektivt og retfærdigt selskabsskattesystem i EU, og det afspejler et af de politiske initiativer, der er planlagt i denne meddelelse. Det supplerer som sådan en række andre politiske initiativer, som Kommissionen fremmer parallelt, på kort og lang sigt.

Ovennævnte politiske initiativer omfatter et forslag om "Erhverv i Europa: en ramme for indkomstbeskatning" (eller "BEFIT", "Business in Europe: Framework for Income Taxation") som et fælles selskabsskatteregelsæt for EU baseret på de vigtigste elementer i at have et fælles skattegrundlag og fordele overskud mellem medlemsstaterne ved hjælp af metoder, der omfatter en formel (fordelingsnøgle). Selv om BEFIT-forslaget stadig befinder sig på et tidligt udviklingsstadium, bidrager de to initiativer til den samme vision om et retfærdigt, effektivt og bæredygtigt erhvervsklima i EU.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag bidrager til kapitalmarkedsunionen. De vigtigste mål med kapitalmarkedsunionen er navnlig at gøre finansiering mere tilgængelig for EU's virksomheder og fremme integrationen af de nationale kapitalmarkeder i et ægte indre marked. Ved at fjerne den skattemæssige skævhed mellem gæld og egenkapital sigter dette forslag mod at undgå overdreven afhængighed af gæld og tilskynde til rekapitalisering af virksomheder. Som følge heraf vil virksomhederne være bedre i stand til at investere i fremtiden, hvilket vil støtte vækst og innovation samt EU-økonomiens konkurrenceevne. Dette vil også øge deres modstandsdygtighed over for uforudsete ændringer i erhvervsklimaet og mindske risikoen for insolvens og dermed bidrage til at øge den finansielle stabilitet.

⁴ Betænkning om de nationale skattereformers indvirkning på EU's økonomi (2021/2074(INI)) https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0348_DA.html.

⁵ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Lovgivning om direkte skatter falder ind under artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). I henhold hertil skal indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser have form af et direktiv.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Emnets karakter kræver et fælles tiltag i hele det indre marked.

Reglerne i dette direktiv har til formål at bekæmpe skævheden mellem gæld og egenkapital i EU's erhvervssektor ud fra et skattemæssigt perspektiv og skabe en fælles ramme, der skal gennemføres i medlemsstaternes nationale lovgivning på en koordineret måde. Sådanne mål kan ikke nås på tilfredsstillende vis gennem foranstaltninger truffet af hver enkelt medlemsstat, samtidig med at den handler på egen hånd.

Den skattemæssige skævvridning mellem gæld og egenkapital skyldes den forskellige skattemæssige behandling af gælds- og egenkapitalfinansieringsomkostninger og er et problem, der er fælles for erhvervslivet i EU's medlemsstater. På trods heraf har kun seks medlemsstater truffet skattemæssige foranstaltninger for at afstemme den skattemæssige behandling af gæld og egenkapital. Selv om Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning) har udarbejdet bløde lovgivningsmæssige retningslinjer⁶ for denne type skatteincitamenter, er de relevante nationale foranstaltninger i de seks medlemsstater forskellige med hensyn til udformningselementer og regler til bekæmpelse af skatteundgåelse, navnlig i betragtning af de forskellige omstændigheder og de forskellige politiske mål, der forfølges i de enkelte medlemsstater.

Den fuldstændige mangel på relevante skattefremmende foranstaltninger til afbødning af skattegæld i 21 medlemsstater samt eksistensen af væsentligt forskellige foranstaltninger i yderligere seks medlemsstater kan skabe forvridninger af det indre markeds funktion og påvirke placeringen af investeringer betydeligt.

Desuden vil et EU-initiativ tilføre merværdi i forhold til, hvad en lang række foranstaltninger på nationalt plan kan opnå. En fælles regel for EU vil sikre retssikkerhed og gøre det muligt at reducere efterlevelseselementerne for virksomhederne, da skatteyderne vil skulle overholde en enkelt regel for alle deres aktiviteter i det indre marked. En EU-dækkende regel forventes også at øge konkurrencen på det indre marked ved at sikre, at alle virksomheder, uanset hvor de befinder sig, har de samme incitamenter til passende finansiering.

Et EU-dækkende initiativ i form af et bindende lovgivningsforslag er derfor nødvendigt for på en koordineret og effektiv måde at løse et problem, der er fælles for hele EU. Et EU-initiativ vil forhindre potentielle smuthuller mellem forskellige nationale initiativer og sikre, at placeringen af virksomheder og investeringer ikke påvirkes negativt.

• Proportionalitetsprincippet

De påtænkte foranstaltninger går ikke videre end at sikre det nødvendige minimumsniveau af beskyttelse af det indre marked. Direktivet fastsætter regler, der skal sikre, at der i hele EU og for alle skatteydere i EU kan fratrækkes et fradrag for egenkapitalfinansieringsomkostninger,

⁶ WK 11093/2019 REV 1.

suppleret med en regel om begrænsning af fradragsretten for renter på gældsfinansieringsinstrumenter. Direktivet sikrer også holdbarheden af foranstaltningerne for medlemsstaternes budgetter i kraft af en generel regel, der begrænser fradragsretten for finansieringsomkostninger i skatteydernes beskatningsgrundlag. Ved at fastsætte en fælles ramme for hele EU giver direktivet retssikkerhed i hele det indre marked og en reduktion af efterlevelseseomkostningerne for skatteyderne.

Direktivet sikrer således kun den nødvendige grad af koordinering inden for EU med henblik på at realisere dets mål. På denne baggrund går forslaget ikke videre, end hvad der nødvendigt for at nå målene, og det er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

- **Valg af retsakt**

Forslaget er et forslag til direktiv, idet det er det eneste mulige instrument i henhold til retsgrundlaget i artikel 115 i TEUF.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Der findes ingen EU-lovgivning om skævheden mellem gæld og egenkapital. Derfor er evalueringen ikke relevant.

- **Høringer af interesserede parter**

Den 1. juli 2021 iværksatte TAXUD en offentlig høring om et potentielt initiativ til afhjælpning af skævheden mellem gæld og egenkapital. Den indeholdt en række spørgsmål, der bl.a. havde til formål at afgrænse problemet og dets drivkræfter og identificere den passende form for EU-indsats og de vigtigste elementer i en mulig foranstaltning. Høringen sluttede den 7. oktober 2021 med i alt 67 svar.

Respondenterne var 37 erhvervssammenslutninger, der hovedsagelig repræsenterede finansielle organisationer af alle størrelser (herunder SMV'er), 12 virksomheder/erhvervsorganisationer (hovedsagelig skattebogholdere og finansielle organisationer), tre akademiske institutioner og forskningsinstitutioner, otte NGO'er eller andre (hovedsagelig handelskammer, børser) og syv individuelle borgere. De fleste respondenter kom fra enten Belgien (14/67), Tyskland (14/67) eller Frankrig (12/67).

NGO'er og akademikere er af den opfattelse, at hovedårsagen til, at virksomheder bruger gæld, er for at reducere deres skattetilsvær og undgå udvanding af deres aktionærer, mens erhvervssammenslutninger og virksomheder mener, at det er nødvendigt for at finde finansieringsmidler.

Et flertal af respondenterne, heriblandt 100 % af akademikerne, 86 % af borgerne, 50 % af virksomhederne og 42 % af erhvervssammenslutningerne, mener, at et EU-initiativ til afhjælpning af skævheden mellem skattegæld og egenkapital ville være et nyttigt redskab til at støtte genopretningen af virksomheder efter covid-19-krisen og tilskynde til investeringer gennem egenkapital i omstillingen til en grønnere digitaliseret økonomi uden at skabe forvriddninger på det indre marked. Virksomheder, NGO'er og akademikere mener stærkt, at virksomheder bør tilskyndes, bl.a. ud fra et skattemæssigt perspektiv, til at bruge mere egenkapital og mindre gæld.

Erhvervssammenslutninger, virksomheder og akademikere er klart enige om, at et sådant initiativ vil mindske mulighederne for skadelig skattepraksis i det indre marked. Det er vigtigt

at bemærke, at et flertal af respondenterne, heriblandt 71 % af virksomhederne, 66 % af akademikerne, 43 % af borgerne og 28 % af erhvervssammenslutningerne, mener, at et EU-initiativ vil være til gavn for virksomheder, der opererer på tværs af det indre marked.

Med hensyn til de forskellige muligheder er et flertal af respondenterne meget negative med hensyn til muligheden for helt at afskaffe rentefradrag, heriblandt 75 % af virksomhederne, 72 % af erhvervssammenslutningerne, 71 % af borgerne og 66 % af den akademiske verden, og et flertal er temmelig negativt med hensyn til muligheden for et fradrag for selskabskapital, der skal erstatte skattefradraget for renter. Det blev kun anset for den bedste løsning af 16 % af virksomhederne, 14 % af borgerne, 5 % af erhvervsorganisationerne og ingen akademikere. Tværtimod er et flertal af respondenterne positivt indstillet over for et fradrag, der giver mulighed for at fradrage en fiktiv rente på ny egenkapital (samtidig med at det eksisterende rentefradrag bevares). Det ser ud til at være den bedste løsning for 66 % af akademikerne, 28 % af erhvervssammenslutningerne, 25 % af virksomhederne og 14 % af borgerne. Erhvervssammenslutninger og virksomheder ser endnu mere favorabelt på muligheden for at få en godtgørelse for egenkapital, mens NGO'er og akademikere ser mindre gunstigt på denne mulighed.

Endelig er et flertal af de adspurgte på dette punkt stærkt enige i, at initiativet bør indeholde robuste regler for at undgå aggressiv skatteplanlægningspraksis, heriblandt 71 % af borgerne, 66 % af akademikere, 42 % af erhvervssammenslutningerne og 33 % af virksomhederne.

Ved udarbejdelsen af forslaget tog Kommissionen hensyn til resultaterne af høringen. Blandt de forskellige løsningsmodeller besluttede Kommissionen navnlig at gå videre med et forslag om kun at give fradrag for ny egenkapital og ikke at overveje at fjerne alle fradrag for gæld. Desuden indeholder direktivet en robust ramme for bekæmpelse af misbrug, som respondenterne har fremhævet behovet for.

Desuden påskønner Kommissionen, at beskyttelsen af medlemsstaternes skattepligtige indtægter er afgørende for at sikre en bæredygtig økonomi og beskytte de offentlige finanser i den igangværende genopretningsperiode efter pandemien. Kommissionen foreslår derfor at mindske skævheden mellem gæld og egenkapital ved hjælp af foranstaltninger, der tager sigte på både egenkapital- og gældssiden, ved at kombinere et fradrag for ny egenkapital med en begrænsning af fradragsretten for gældsomkostninger.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ved fastlæggelsen af passende foranstaltninger til at tackle skævheden mellem gæld og egenkapital trak Kommissionen på den relevante ekspertise i de medlemsstater, der allerede har indført lignende foranstaltninger (Belgien, Portugal, Polen, Cypern, Malta og Italien). Kommissionen indledte drøftelser med nogle af de relevante skattemyndigheder om rammerne for bekæmpelse af misbrug og for bedre at forstå virkningerne i form af omkostninger og fordele ved de forskellige foranstaltninger.

Kommissionen mødtes med nationale offentlige myndigheder/agenturer, erhvervssammenslutninger og civilsamfundsgrupper, der deltager i Kommissionens ekspertgruppe "Platform for Tax Good Governance, Aggressive Tax Planning and Double Taxation". Kommissionen havde også drøftelser med Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU).

- **Konsekvensanalyse**

Der blev gennemført en konsekvensanalyse i forbindelse med udarbejdelsen af dette initiativ.

Den 17. marts 2022 afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse med forbehold med hensyn til den forelagte konsekvensanalyse vedrørende det foreliggende forslag, herunder en række forslag til forbedringer⁷. Konsekvensanalyserapporten blev yderligere revideret i overensstemmelse hermed, som forklaret nedenfor. I konsekvensanalysen undersøges fem politiske løsningsmodeller ud over referencescenariet, dvs. ingen foranstaltninger.

Løsningsmodel 1 vil på ubestemt tid indføre et fradrag for egenkapitalen i virksomheder, mens løsningsmodel 2 også vil indføre et fradrag, men kun for ny egenkapital og i ti år.

Løsningsmodel 3 vil omfatte et fradrag for selskabskapital (dvs. egenkapital og gæld), mens det nuværende fradrag for rentebetalinger vil blive udelukket, og løsningsmodel 4 vil fuldstændig udelukke fradrag for renteudgifter. Løsningsmodel 5 vil kombinere et fradrag for fiktive renter på ny egenkapital i virksomheder (som foreslået under løsningsmodel 2) i ti år med en delvis begrænsning af skattefradraget for alle virksomheder.

Der vil blive anvendt en supplerende sats for SMV'er⁸ i alle de tilfælde, der er skitseret under løsningsmodel 1, 2, 3 og 5.

De forskellige løsningsmodeller er blevet sammenlignet med følgende kriterier: a) gøre skattesystemet neutralt for finansieringsafgørelser, b) gøre skattesystemet mere retfærdigt, c) mindske forvridninger i det indre marked og d) fremme vækst og investeringer i EU. Sammenligningen viste, at løsningsmodel 1, 2, 3 og 4 til en vis grad kan forventes at være effektive med hensyn til at opfylde nogle af målene for dette initiativ. Løsningsmodel 5 er imidlertid den foretrukne løsning, fordi den imødegår skævheden mellem gæld og egenkapital, samtidig med at der foretages en afvejning af de budgetmæssige virkninger og tages hånd om retfærdighedsaspekterne i skattesystemet. Den forventes at få en positiv indvirkning på investeringer og BNP og en moderat indvirkning på beskæftigelsen.

Økonomiske virkninger

Til vurdering af de økonomiske virkninger blev modelleringen foretaget af Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter på grundlag af CORTAX-modellen.

Fordele

Den foretrukne løsningsmodel (løsningsmodel 5) forventes at få en positiv økonomisk virkning. Som den vigtigste direkte fordel vil den fremme højere egenkapitalprocenter og dermed mindske risikoen for insolvens. Ved at øge egenkapitalinvesteringer i hele EU forventes denne løsningsmodel indirekte at fremme udviklingen af innovativ teknologi. Egenkapital er særlig vigtig for nystartede, hurtigtvoksende, innovative virksomheder og vækstvirksomheder, der er villige til at konkurrere globalt. Den grønne og den digitale omstilling kræver nye og innovative investeringer, der vil drage fordel af foranstaltningen. Ved at drage fordel af en højere nominel rente vil SMV'er få bedre adgang til kapitalmarkedet. Der forventes positive virkninger for konkurrenceevnen, innovationen, væksten og beskæftigelsen i EU. Løsningsmodellen vil også bekæmpe fragmenteringen af det indre marked ved at fjerne forskelsbehandling under forskellige nationale kvoter for

⁷ [Please insert the links to the summary sheet and the positive opinion of the RSB after their publication.]

⁸ SMV'er vil blive defineret i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om regnskaber. Det ville desuden være et krav, at en virksomhed for at blive betragtet som en SMV ikke må være en del af en koncern, der på konsolideret niveau overstiger mindst to af de tre grænser i regnskabsdirektivets artikel 3 (gennemsnitligt antal ansatte i regnskabsåret 250, nettoomsætning på 40 mio. EUR, samlet balance på 20 mio. EUR).

egenkapitalforanstaltninger og ved at indføre de samme administrative regler i alle EU's medlemsstater. Endelig vil den sikre ensartede og effektive foranstaltninger mod aggressiv skatteplanlægning i EU.

Omkostninger

Omkostningerne i forbindelse med den valgte løsningsmodel er hovedsagelig en stigning i efterlevelseshomkostningerne for virksomheder og skattemyndigheder. Virksomhedernes omkostninger til overholdelse af skattereglerne forventes at stige i begrænset omfang. Samlet set bør omkostningerne være relativt begrænsede, fordi de yderligere data, der skal indberettes for at kunne drage fordel af fradraget, bør være relativt enkle at tilvejebringe. For skattemyndighederne forventes omkostningerne også at stige moderat. Dette forslag øger ikke i væsentlig grad efterlevelseshomkostningen for virksomheder eller skattemyndigheder.

Vigtigste gennemførte ændringer

Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse med forbehold vedrørende konsekvensanalysen. Det blev navnlig bemærket, at konsekvensanalysen bør fremhæve bedre, hvordan den foretrukne løsningsmodel bedst opfylder målene. Udvalget for Forskriftskontrol bemærkede endvidere, at konsekvensanalysen bør forbedres, for så vidt angår muligheden for at anvende ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger, og at den i højere grad bør afspejle interessenternes forskellige synspunkter i hele hovedanalysen og bilagene. Bilag I til konsekvensanalysen viser, hvordan bemærkningerne fra Udvalget for Forskriftskontrol blev håndteret. Flere dele af konsekvensanalysen blev revideret. For det første er konsekvensanalysen blevet revideret for at præcisere, at en ikkelovgivningsmæssig løsning ikke kunne være effektiv. For det andet er konsekvensanalysen blevet udvidet for i detaljer at afspejle omfanget af de forventede virkninger på egenkapitalinvesteringer og virkningen af den foretrukne løsningsmodel på skatteindtægterne i absolutte tal. Konsekvensanalysen blev også forbedret med en yderligere analyse af årsagerne til, at en løsningsmodel med virkninger både på egenkapital- og lånesiden blev anset for at være egnet til formålet. For det tredje blev flere afsnit af hoveddelen af konsekvensanalysen revideret med henblik på at medtage relevante input fra interessenter, der blev indsamlet gennem den åbne offentlige høringsprocedure.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Se finansieringsoversigten.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Når forslaget er vedtaget som et direktiv, bør det gennemføres i medlemsstaternes nationale lovgivning senest den 31. december 2023 og træde i kraft den 1. januar 2024. Med henblik på overvågning og evaluering af gennemførelsen af direktivet skal medlemsstaterne hvert år forelægge Kommissionen relevante oplysninger for hvert skatteår, herunder en liste over statistiske data. De relevante oplysninger er fastsat i direktivets artikel 7.

Hvert femte år regnet fra den [1. januar 2024] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv. Resultaterne af dette forslag vil blive medtaget i den rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, som vil blive udsendt senest den [1. januar 2029].

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Dette forslag finder anvendelse på alle skatteydere, der er selskabsskattepligtige i en eller flere medlemsstater, med undtagelse af finansielle virksomheder som defineret i artikel 3, stk. 1.

Det omfatter to særskilte foranstaltninger, der gælder uafhængigt: 1) et fradrag for egenkapital og 2) en begrænsning af rentefradraget. Finansielle virksomheder er ikke omfattet af foranstaltningerne. Nogle finansielle virksomheder er underlagt lovfæstede egenkapitalkrav, der forhindrer underkapitalisering. Dertil kommer, at mange sandsynligvis ikke vil blive berørt af den begrænsning af rentefradraget, der omvendt finder anvendelse på overstigende låneomkostninger. Hvis finansielle virksomheder skulle omfattes af anvendelsesområdet, ville den økonomiske byrde ved foranstaltningerne derfor være ulige fordelt på bekostning af ikke-finansielle virksomheder.

- **Fradrag for egenkapital**

Fradraget for egenkapital beregnes ved at gange fradragsgrundlaget med den relevante fiktive rente.

$$\text{Fradrag for egenkapital} = \text{fradragsgrundlag} \times \text{fiktiv rente}$$

Fradragsgrundlaget er lig med forskellen mellem egenkapital ved udgangen af skatteåret og egenkapital ved udgangen af det foregående skatteår, dvs. år-til-år-stigningen i egenkapitalen.

Hvis fradragsgrundlaget for et skattesubjekt, der allerede har nydt godt af et fradrag for egenkapital i henhold til reglerne i dette direktiv, er negativt i en given skatteperiode (fald i egenkapitalen), vil et forholdsmæssigt beløb blive beskattet i 10 på hinanden følgende skatteperioder og op til den samlede stigning i nettoegenkapitalen, for hvilken et sådant fradrag er opnået, medmindre skattesubjektet fremlægger dokumentation for, at dette skyldes tab i skatteperioden eller en retlig forpligtelse.

Egenkapital defineres ved henvisning til direktiv 2013/34/EU (regnskabsdirektivet)⁹, dvs. summen af indbetalt kapital, overkurs ved emission, opskrivningshenlæggelse og reserver¹⁰ samt overførte overskud eller tab. Nettoegenkapital defineres derefter som forskellen mellem en skatteydere egenkapital og summen af den skattemæssige værdi af vedkommendes kapitalinteresser i forbundne foretagenders kapital og af egne aktier. Denne definition har til formål at forhindre kaskadeanvendelse af fradraget gennem kapitalinteresser.

Den relevante fiktive rentesats er baseret på to komponenter: den risikofrie rente og en risikopræmie. Den risikofrie rente er den risikofrie rente med en løbetid på ti år som fastsat i gennemførelsesretsakterne til artikel 77e, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF¹¹, hvori fradraget kræves, for skatteyderens valuta. Risikopræmien fastsættes til 1 % for bedre at tage højde for den risikopræmie, som investorerne faktisk betaler, og for bedre at afbøde skævheden. Risikopræmien fastsættes til 1,5 % for skatteydere, der betragtes som små eller mellemstore virksomheder, for bedre at afspejle den højere risikopræmie, de pådrager sig for at opnå finansiering. Medlemsstaterne bør ikke have noget skøn med hensyn til, om denne højere sats

⁹ Jf. bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

¹⁰ Reserver omfatter: 1. Lovpligtig reserve for så vidt national lovgivning kræver oprettelse af en sådan reserve, 2. Reserve til egne kapitalandele for så vidt national lovgivning kræver oprettelse af en sådan reserve, med forbehold af artikel 24, stk. 1, litra b), i direktiv 2012/30/EU, 3. Vedtægtsmæssige reserver, 4. Andre reserver, herunder dagsværdireserve.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

skal anvendes for SMV'er, eller hvilken sats der skal anvendes som supplerende sats for SMV'er, for at undgå selektivitetsproblemer med hensyn til EU's statsstøtteregler og for at sikre lige vilkår for SMV'er i EU, uanset hvor de er hjemmehørende.

$$\text{Fiktiv rente} = \text{Risikofri rente} + \text{risikopræmie}$$

$$\text{Risikopræmie} = 1 \% \text{ (eller } 1,5 \% \text{ for SMV'er)}$$

Den nominelle rentesats er derfor lig med den valutaspecifikke risikofrie rente plus 1 % eller 1,5 % (fiktiv rente = risikofri rente + 1 % eller, for SMV'er, fiktiv rente = risikofri rente + 1,5 %). Denne tilgang sikrer, at foranstaltningen har en virkning, samtidig med at den er enkel at gennemføre og ikke skader medlemsstaternes budgetter. Den sikrer også, at der tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for forskellige virksomheder. En specifik valutakurs sikrer bedre balancen i den skattemæssige behandling af egenkapital og gæld, da den tager hensyn til valutarisikoen separat for hver valuta og afspejler den enkelte skatteydere særlige situation.

Fradraget ydes i ti år for at tilnærme sig de fleste gældsforpligtelses løbetid, samtidig med at de samlede budgetomkostninger til fradraget for egenkapital holdes under kontrol. Det betyder, at hvis en stigning i en skattepligtigs egenkapital giver ret til et fradrag for egenkapital i henhold til dette forslag, er det relevante fradrag, beregnet som ovenfor, fradragsberettiget i det år, hvor det opstod (TY) og i de næste ni år (TY+9). Hvis en ny stigning i en skattepligtigs egenkapital i det følgende år (TY+1) også giver ret til et fradrag for egenkapital i henhold til dette forslag, vil det nye fradrag for egenkapital også være fradragsberettiget for det skatteår, det opstod, og de efterfølgende ni år efter dets opståelse (indtil TY+10).

Hvis en virksomhed med en egenkapital på 100 f.eks. beslutter at øge sin egenkapital i år t med 20, fratrækkes et fradrag hvert år i virksomhedens beskatningsgrundlag i ti år (indtil t+9) beregnet som 20 gange den nominelle rente, dvs. 20 gange den risikofrie rente for den relevante valuta plus 20 (20 gange risikopræmien defineret som 1).

År	t	t-1
Egenkapital i virksomhed A	120	100

$$\text{Fradragsgrundlag} = 120 - 100 = 20$$

$$\text{Fradrag} = \text{Fradragsgrundlag} \times \text{fiktiv rente} = 20 \times \text{fiktiv rente}$$

Frdraget vil være til rådighed i ti på hinanden følgende år: t, t+1, t+2, ..., t+9

Hvis virksomheden er en lille eller mellemstor virksomhed, beregnes fradraget på samme måde. Den fiktive rente vil blot være anderledes, da risikopræmien er højere (1,5 % i stedet for 1 %).

For at forhindre skattemisbrug er fradraget begrænset til højst 30 % af skatteyderens EBITDA (resultat før renter, skat, af- og nedskrivninger) for hvert skatteår. En skattepligtig vil uden tidsbegrænsning kunne fremføre den del af fradraget for egenkapital, som ikke ville blive fratrasket i et skatteår på grund af utilstrækkelig skattepligtig indkomst. Desuden vil skatteyderen i en periode på højst fem år kunne overføre uudnyttet fradragskapacitet, hvis fradraget for egenkapital ikke når op på ovennævnte maksimumsbeløb.

Robuste foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug vil sikre, at reglerne om retten til et fradrag for egenkapital ikke anvendes til utilsigtede formål. Disse regler om bekæmpelse af misbrug er inspireret af vejledningen om ordninger for fiktive rentefradrag, som blev vedtaget af Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen i 2019, og som omhandler velkendte eksisterende ordninger, såsom kaskadebehandling af fradraget inden for en gruppe.

En første foranstaltning ville udelukke stigninger i egenkapitalen, der hidrører fra i) koncerninterne lån, ii) koncerninterne overførsler af kapitalinteresser eller eksisterende forretningsaktiviteter og iii) kontantbidrag på visse betingelser, fra grundlaget for fradraget. For så vidt angår koncerninterne lån bør foranstaltningen f.eks. forhindre, at en kapitaltilførsel til selskab A, der er beliggende i medlemsstat A, anvendes til at yde et lån til et forretningsmæssigt forbundet selskab B, der er beliggende i medlemsstat B. Dette skyldes, at selskab B i så fald også ville bruge disse penge til at tilføre kapital til et andet forretningsmæssigt forbundet selskab C, der er beliggende i medlemsstat C. Dette ville føre til en multiplikation af fradraget for egenkapitalen med kun én reel egenkapitalforøgelse på koncernniveau.

En anden foranstaltning fastsætter specifikke betingelser for at tage hensyn til egenkapitalstigninger som følge af bidrag i naturalier eller investeringer i aktiver. Den har til formål at forhindre overvurdering af aktiver eller køb af luksusvarer med henblik på at øge grundlaget for fradraget. Således bør f.eks. værdien af et aktiv og de dermed forbundne omkostninger ikke overstige rimelige faglige behov, og enhver del af værdien af det indskudte eller i skatteyderens regnskaber registrerede aktivs værdi, der overstiger markedsværdien, bør fratrækkes fra grundlaget for fradraget.

En tredje foranstaltning har til formål at omklassificere gammel kapital som ny kapital, hvilket kan betragtes som en egenkapitalforøgelse i forbindelse med fradraget. En sådan omkategorisering kan opnås gennem en likvidation og oprettelse af nystartede virksomheder. Hvis f.eks. et eksisterende selskab med tilbageholdt overskud likvideres, vil der ske en stigning i moderselskabets egenkapital som følge af inkorporeringen af det overførte overskud. Hvis et nyt datterselskab efterfølgende oprettes og ikke længere ejes af moderselskabet, vil moderselskabets tidligere forhøjede fradragsgrundlag ikke blive reduceret med værdien af kapitalandelen i datterselskabet.

- **Begrænsning af rentefradrag**

På gældssiden er fradraget for fiktive renter på egenkapital ledsaget af en begrænsning af skattefradraget for gældsrelaterede rentebetalinger. Navnlig vil en forholdsmæssig begrænsning begrænse fradragsretten for renter til 85 % af de overstigende låneomkostninger, dvs. betalte renter minus modtagne renter. En sådan tilgang gør det muligt at tackle skævheden mellem gæld og egenkapital på samme tid fra både egenkapital- og gældssiden, hvilket er mest effektivt og opretholder holdbarheden af medlemsstaternes offentlige finanser.

Eftersom reglerne om begrænsning af rentebetalinger allerede finder anvendelse i EU i henhold til artikel 4 i direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse (ATAD), vil skatteyderen anvende reglen i artikel 6 i dette forslag som et første skridt og derefter beregne den gældende begrænsning i overensstemmelse med artikel 4 i ATAD. Hvis resultatet af anvendelsen af ATAD-reglen er et lavere fradragsberettiget beløb, har skatteyderen ret til at fremføre eller tilbageføre forskellen i overensstemmelse med artikel 4 i ATAD.

Hvis virksomhed A f.eks. har overstigende låneomkostninger på 100, bør den:

- 1) Først anvende dette direktivforslags artikel 6, som begrænser fradragsretten til 85 % af 100 = 85 og dermed giver et ikke-fradragsberettiget beløb på 15.
- 2) Dernæst beregne det beløb, der ville være fradragsberettiget i henhold til ATAD's artikel 4. Hvis det fradragsberettigede beløb er lavere, f.eks. 80 (og det ikke-fradragsberettigede beløb følgelig er højere, dvs. 20), vil forskellen i fradragsretten, dvs. det yderligere ikke-fradragsberettigede beløb (dvs. $85 - 80 = 5$) blive frem- eller tilbageført i overensstemmelse med betingelserne i artikel 4 ATAD som gennemført i national ret.

Resultatet for virksomhed A er, at 15 (100-85) af renteomkostningerne ved lånet ikke er fradragsberettigede, og at yderligere 5 (85-80) af renteomkostningerne ved lånet fremføres eller tilbageføres.

- **Overvågning og rapportering**

Medlemsstaterne fremsender hvert år specifikke data til Kommissionen for at gøre det muligt at overvåge gennemførelsen og virkningerne af de nye regler. Kommissionen vil bl.a. basere sig på disse data med henblik på at evaluere gennemførelsen af direktivet og rapportere herom.

- **Delegation**

Kommissionen vil have beføjelse til at ændre risikopræmiesatsen ved at vedtage delegerede retsakter. Kommissionen kan kun udøve en sådan beføjelse under særlige omstændigheder, dvs. hvor inflation og/eller økonomisk vækst kræver en forhøjelse eller nedsættelse af risikopræmien, og forudsat at relevante data, rapporter og statistikker, herunder fra medlemsstaterne, konkluderer, at EU-gennemsnittet af finansieringsvilkårene for gæld for de virksomheder, der er omfattet af direktivet, er fordoblet eller halveret siden den sidste fastsættelse af risikopræmien. I sådanne tilfælde er det nemlig vigtigt at kunne ændre de gældende satser, så de afspejler de reelle markedsvilkår, hurtigt og gnidningsløst, uden at der anvendes en komplet lovgivningsprocedure. Kommissionens beføjelser er imidlertid behørigt begrænsede og kan tilbagekaldes.

- **Gennemførelse**

Medlemsstater, der har indført regler om et fradrag for egenkapitalforhøjelser, kan udskyde anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv, så længe de rettigheder, der allerede er fastsat i henhold til nationale regler ("bedstefarklausul"), gælder. Skatteydere, som den [1. januar 2024] nyder godt af et fradrag for egenkapital i henhold til national ret (i Belgien, Cypern, Italien, Malta, Polen og Portugal), vil fortsat kunne nyde godt af et sådant fradrag i henhold til national lovgivning i en periode på op til 10 år og under ingen omstændigheder længere end fradragets varighed i henhold til national lovgivning. Omvendt vil reglerne i dette direktiv fra anvendelsesdatoen finde anvendelse på alle andre skatteydere i alle medlemsstater.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV**om fastsættelse af regler om et fradrag til reduktion af skævvridningen mellem gæld og egenkapital og om begrænsning af fradragsretten for renter i forbindelse med selskabsskat**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹²,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹³,
 efter en særlig lovgivningsprocedure,
 ud fra følgende betragtninger:

1. Fremme af et retfærdigt og bæredygtigt erhvervsklima, herunder gennem målrettede skatteforanstaltninger, der tilskynder til investeringer og vækst, er en høj politisk prioritet for Unionen. For at støtte bæredygtig og langsigtet virksomhedsfinansiering bør skattesystemet minimere utilsigtede forvridninger af virksomhedernes beslutninger, f.eks. i retning af lånefinansiering frem for egenkapitalfinansiering. Selv om Kommissionens 2020-handlingsplan for kapitalmarkedsunionen¹⁴ indeholder vigtige foranstaltninger til støtte for en sådan finansiering, f.eks. foranstaltning 4 — Fremme af mere langsigtet finansiering og egenkapitalfinansiering fra institutionelle investorer, bør der vedtages målrettede skatteforanstaltninger for at styrke sådanne foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør tage hensyn til den finanspolitiske holdbarhed.
- 2) Medlemsstaternes skattesystemer giver skatteyderne mulighed for at fratrække rentebetalinger på gældsfinansiering og dermed reducere selskabsskatten, mens omkostninger i forbindelse med egenkapitalfinansiering ikke er fradragsberettigede i de fleste medlemsstater. Den asymmetriske skattemæssige behandling af låne- og egenkapitalfinansiering i hele Unionen fører til en skævvridning til fordel for gæld i investeringsbeslutninger. Hvis medlemsstaterne fastsætter et skattefradrag for egenkapitalfinansiering i deres nationale lovgivning, er sådanne nationale foranstaltninger desuden meget forskellige med hensyn til politikudformning.

¹² EUT C [...] af [...], s. [...]. Endnu ikke offentliggjort i EUT.

¹³ EUT C [...] af [...], s. [...]. Endnu ikke offentliggjort i EUT.

¹⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en kapitalmarkedsunion for mennesker og virksomheder — ny handlingsplan (COM(2020) 590 final), (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52020DC0590>).

- 3) For at fjerne eventuelle skatterelaterede skævvridninger mellem medlemsstaterne er det nødvendigt at fastlægge en fælles ramme af regler for at imødegå den skattemæssige skævvridning mellem gæld og egenkapital i hele Unionen på en koordineret måde. Sådanne regler bør sikre, at egenkapital- og lånefinansiering behandles på samme måde i skattemæssig henseende i hele det indre marked. Samtidig bør en fælles EU-lovgivningsramme også være bæredygtig på kort sigt for medlemsstaternes budgetter. En sådan ramme bør derfor på den ene side omfatte regler om skattefradrag for egenkapitalfinansieringsomkostninger og på den anden side om begrænsning af skattefradraget for gældsfinansieringsomkostninger.
- 4) For at sikre en enkel og omfattende lovgivningsmæssig ramme bør den fælles ramme af regler gælde for alle virksomheder i Unionen, der er selskabsskattepligtige i en medlemsstat. Finansielle virksomheder har særlige karakteristika og kræver særskilt behandling. Hvis reglerne for at afhjælpe den skattemæssige skævvridning mellem gæld og egenkapital skulle finde anvendelse på dem, ville den økonomiske byrde ved foranstaltningerne blive ulige fordelt på bekostning af ikke-finansielle virksomheder. Finansielle virksomheder bør derfor udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde.
- 5) For at neutralisere skævvridningen væk fra egenkapitalfinansiering bør der overvejes et fradrag, således at stigninger i en skatteydere egenkapital fra den ene skatteperiode til den anden på visse betingelser kan fradrages i skattegrundlaget. Fradraget bør beregnes ved at gange stigningen i egenkapitalen med en fiktiv rente baseret på den risikofrie rente som fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 77e, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF. Sådanne risikofrie rentesatser er allerede en del af EU-retten og er blevet anvendt praktisk og effektivt som sådan. Enhver del af fradraget, som ikke kan fradrages i en skatteperiode på grund af utilstrækkelig skattepligtig indkomst, kan fremføres. I betragtning af de særlige udfordringer, som små og mellemstore virksomheder (SMV'er) står over for med hensyn til at få adgang til kapitalmarkederne, bør der overvejes et øget fradrag for egenkapital for skatteydere, der er SMV'er. For at retten til et fradrag i egenkapitalen kan være holdbar for de offentlige finanser på kort sigt, bør den være tidsbegrænset. For at beskytte systemet mod misbrug er det nødvendigt at udelukke den skattemæssige værdi af en skatteydere egne aktier og af skatteyderens kapitalinteresser i forbundne selskaber fra beregningen af ændringer i egenkapitalen. På samme måde er det nødvendigt at fastsætte beskatning af et fald i den skattepligtiges egenkapital fra én skatteperiode til den følgende for at undgå, at en forhøjelse af egenkapitalen foretages på en måde, der er udtryk for misbrug. En sådan regel ville også fremme opretholdelsen af et niveau af retfærdighed. Den ville finde anvendelse på en sådan måde, at hvis der sker et fald i egenkapitalen for en skatteyder, der har fået et fradrag for forøgelse af egenkapitalen, vil et beløb, der beregnes på samme måde som fradraget, blive skattepligtigt i ti skatteperioder, medmindre skatteyderen fremlægger dokumentation for, at dette fald udelukkende skyldes tab i skatteperioden eller som følge af en retlig forpligtelse.
- 6) For at undgå misbrug af fradraget for egenkapital er det nødvendigt at fastsætte specifikke regler til bekæmpelse af skatteundgåelse. Sådanne regler bør navnlig være rettet mod ordninger, der er indført for at omgå de betingelser, på hvilke en egenkapitalforøgelse opfylder betingelserne for et fradrag i henhold til dette direktiv, f.eks. gennem koncernintern overførsel af kapitalinteresser i forbundne selskaber. Sådanne regler bør også være rettet mod ordninger, der er indført for at gøre krav på et fradrag, hvis der ikke sker nogen forøgelse af egenkapitalen på koncernniveau. F.eks. kan koncernintern gældsstiftelse eller kontantbidrag anvendes til disse formål. Specifikke regler til bekæmpelse af skatteundgåelse bør også forhindre, at der indføres

ordninger, der gør det muligt at hævde, at en stigning i egenkapitalen og det tilsvarende fradrag er højere, end de rent faktisk er, f.eks. gennem en stigning i tilgodehavender fra lånefinansiering eller overvurdering af aktiver. Desuden finder den generelle regel om bekæmpelse af skattesvig i artikel 6 i Rådets direktiv (EU) 2016/1164¹⁵ anvendelse på misbrug, der ikke er omfattet af dette direktivs specifikke ramme for bekæmpelse af skatteundgåelse.

- 7) For effektivt at imødegå den skattemæssige skævvridning mellem gæld og egenkapital på en måde, der er bæredygtig for Unionens offentlige finanser, bør et fradrag for egenkapitalfinansiering ledsages af en begrænsning af fradragsretten for gældsfinansieringsomkostninger. En regel om begrænsning af rentebetalinger bør derfor begrænse fradragsretten for overstigende låneomkostninger og finde anvendelse uafhængigt af fradraget. I betragtning af de forskellige mål mellem en sådan regel og den eksisterende regel om begrænsning af rentebetalinger til bekæmpelse af skatteundgåelse i artikel 4 i direktiv (EU) 2016/1164 bør begge regler bibeholdes. Skatteyderne bør først beregne fradragsretten for overstigende låneomkostninger i henhold til dette direktiv og derefter i henhold til ATAD. Hvis sidstnævnte resulterer i et lavere beløb for fradragsberettigede overstigende låneomkostninger, bør skatteyderen fratrække dette lavere beløb og fremføre eller tilbageføre enhver forskel mellem de to beløb i overensstemmelse med artikel 4 i ATAD.
- 8) Da gennemførelsen og håndhævelsen af EU-reglerne i hver medlemsstat er afgørende for at beskytte medlemsstaternes skattegrundlag og, hvor det er nødvendigt, for en korrekt gennemgang af EU-reglerne, bør denne gennemførelse og håndhævelse overvåges af Kommissionen. Medlemsstaterne bør derfor regelmæssigt meddele Kommissionen specifikke oplysninger om gennemførelsen og håndhævelsen på deres område af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv.
- 9) For at evaluere effektiviteten af dette direktiv bør Kommissionen udarbejde og offentliggøre en evalueringsrapport på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og andre tilgængelige data.
- 10) For at muliggøre en gnidningsløs og hurtig ændring af visse ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv under hensyntagen til den igangværende udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, således at sidstnævnte kan ændre dette direktiv med henblik på at ændre niveauet for risikopræmiesatsen som et element i beregningen af fradraget for egenkapital. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹⁶. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

¹⁵ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der har direkte indvirkning på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

¹⁶ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (11) Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af behovet for at skabe afbalancerede incitamenter til placering af virksomheder og iværksætteri i det indre marked bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, bør dette direktiv ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter regler om fradrag i selskabsskat for stigninger i egenkapitalen og om begrænsning af skattefradrag for overstigende låneomkostninger.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på skatteydere, som er selskabsskattepligtige i en eller flere medlemsstater, herunder faste driftssteder i en eller flere medlemsstater for enheder, der er skattemæssigt hjemmehørende i et tredjeland.

Dette direktiv finder dog ikke anvendelse på følgende finansielle virksomheder:

- a) "kreditinstitut" som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013¹⁷
- b) "investeringselskab" som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU¹⁸
- c) "forvalter af alternative investeringsfonde" som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU¹⁹, herunder en forvalter af europæiske venturekapitalfonde i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013²⁰, en forvalter af europæiske sociale iværksætterfonde i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013²¹ og en

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 345/2013 af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 1).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 18).

forvalter af europæiske langsigtede investeringsfonde i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760²²

- d) "administrationsselskab for institutter for kollektiv investering i værdipapirer" som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF²³
- e) "forsikringsselskab" som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF²⁴
- f) "genforsikringsselskab" som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF
- g) "arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse" som defineret i artikel 6, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341²⁵
- h) "pensionskasser, der forvalter pensionsordninger", som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004²⁶, samt enhver juridisk enhed, der er oprettet med henblik på investering i sådanne ordninger
- i) "alternativ investeringsfond" som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/61/EU, der forvaltes af en forvalter af alternative investeringsfonde som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2011/61/EU, eller en alternativ investeringsfond som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/61/EU, der er underlagt tilsyn i henhold til gældende national ret
- j) "institutter for kollektiv investering i værdipapirer" som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF
- k) "central modpart" som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012²⁷
- l) "værdipapircentral" som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014²⁸
- m) "special purpose vehicle" godkendt i henhold til artikel 211 i direktiv 2009/138/EF
- n) "securitiseringseenhed med særligt formål" som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402²⁹

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 98).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og værdipapircentraler og om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret

- o) "forsikringsholdingselskab" som defineret i artikel 212, stk. 1, litra f), i direktiv 2009/138/EF eller et blandet finansielt holdingselskab som defineret i artikel 212, stk. 1, litra h), i direktiv 2009/138/EF, som er en del af en forsikringskoncern, der er underlagt tilsyn på koncernniveau i henhold til artikel 213 i nævnte direktiv, og som ikke er undtaget fra koncerntilsyn i henhold til artikel 214, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF
- p) "betalingsinstitut" som defineret i artikel 4, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366³⁰
- q) "e-pengeinstitut" som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF³¹
- r) "crowdfundingtjenesteudbydere" som defineret i artikel 2, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503³²
- s) "udbydere af kryptoaktivtjenester" som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning .../...³³

Artikel 3 **Definitioner**

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "tilknyttet selskab": en person, der har tilknytning til en anden person på en af følgende måder:
 - a) personen medvirker ved forvaltningen af den anden persons sager i kraft af sin mulighed for at udøve en væsentlig indflydelse på den anden person
 - b) personen har en del af kontrollen over den anden person, da førstnævnte besidder en aktiebeholdning, der giver vedkommende mere end 25 % af stemmerettighederne
 - c) personen deltager i den anden persons kapital i kraft af en ejendomsret, som direkte eller indirekte overstiger 25 % af den tegnede kapital
 - d) personen er berettiget til mindst 25 % af den anden persons fortjenester.

Hvis mere end én person deltager i den samme persons ledelse, kontrol, kapital eller overskud, jf. stk. 1, betragtes alle berørte personer som tilknyttede selskaber.

³⁰ securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1503 af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet og om ændring af forordning (EU) 2017/1129 og direktiv (EU) 2019/1937 (EUT L 347 af 20.10.2020, s. 1).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (EUT L...) (EUT: Please insert in the text the number of the Regulation contained in document 2020/0265/COD and insert the number, date, and OJ reference of that Directive in the footnote.)

Hvis de samme personer deltager i ledelsen, kontrollen, kapitalen eller overskuddet i mere end én person, jf. stk. 1, betragtes alle de pågældende personer som tilknyttede selskaber.

I denne definition forstås ved "person" både juridiske og fysiske personer. En person, der handler sammen med en anden person for så vidt angår stemmerettigheder eller kapitalejerskab af en enhed, skal anses som indehaver af deltagelse i alle stemmerettigheder eller hele kapitalen i den pågældende enhed, der er ejet af den anden person.

I indirekte kapitalinteresser fastslås opfyldelsen af kriterierne i stk. 1, litra c), ved at multiplicere kapitalandelene gennem de successive niveauer. En person, der råder over mere end 50 % af stemmerettighederne, anses for at råde over 100 %.

En persons ægtefælle og slægtninge i nedstigende linje behandles sammen med personen som en enkelt person.

Et tilknyttet selskab i overensstemmelse med dette afsnit omfatter også enhver aktivitet, der medfører, at en person bliver et tilknyttet selskab

- 2) "skatteperiode": et kalenderår eller enhver anden passende periode til skattemæssige formål
- 3) "koncern": koncern som defineret i artikel 2, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU³⁴.
- 4) "deltagelse": kapitalinteresse som defineret i artikel 2, nr. 2), i direktiv 2013/34/EU
- 5) "SMV": alle virksomheder, der ikke overskrider tærsklen for mellemstore virksomheder, jf. artikel 3, stk. 3, i direktiv 2013/34/EU
- 6) "egenkapital": i en given skatteperiode summen af skatteyderens indbetalte kapital, overkurs ved emission, opskrivningshensættelser og andre reserver samt overført overskud eller tab
- 7) "nettoegenkapital": forskellen mellem en skatteydere egenkapital og summen af den skattemæssige værdi af skatteyderens kapitalinteresser i forbundne foretagenders kapital og skatteyderens egne aktier
- 8) "reserver": en af følgende:
 - 1) lovpligtig reserve for så vidt national lovgivning kræver oprettelse af en sådan reserve
 - 2) reserve til egne aktier og egne anparter for så vidt national lovgivning kræver oprettelse af en sådan reserve med forbehold af artikel 24, stk. 1, litra b) i direktiv 2012/30/EU
 - 3) vedtægtsmæssige reserver
 - 4) andre reserver, herunder dagsværdireserve.

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

KAPITAL II

FRADrag FOR EGENKAPITAL OG RENTEFRADrag

Artikel 4

Frdrag for egenkapital

1. Et frdrag for egenkapital er i ti på hinanden følgende skatteperioder frdragsberettiget i en skatteyderes beskatningsgrundlag for så vidt angår selskabsskat op til 30 % af skatteyderens resultat før renter, skat, af- og nedskrivninger ("EBITDA").

Hvis det frdragsberettigede frdrag for egenkapital i overensstemmelse med første afsnit er højere end skatteyderens skattepligtige nettoindkomst i en skatteperiode, sikrer medlemsstaterne, at skatteyderen uden tidsbegrænsning kan overføre det overskydende frdrag for egenkapital til de efterfølgende perioder.

Medlemsstaterne sikrer, at skatteyderne i højst fem skatteperioder kan overføre den del af frdraget for egenkapital, som overstiger 30 % af EBITDA i en skatteperiode.

2. Med forbehold af artikel 5 beregnes grundlaget for frdraget for egenkapital som forskellen mellem nettoegenkapitalen ved udgangen af skatteperioden og nettoegenkapitalen ved udgangen af den foregående skatteperiode.

Frdraget for egenkapital er lig med grundlaget for frdraget ganget med den tiårige risikofrie rente for den relevante valuta forhøjet med en risikopræmie på 1 % eller, hvis skatteyderen er en SMV, en risikopræmie på 1,5 %.

Med henblik på dette stykkes andet afsnit er den tiårige risikofrie rente for den relevante valuta den risikofrie rente med en løbetid på ti år for den relevante valuta som fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 77e, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF, for referencedatoen den 31. december i det år, der går forud for den relevante skatteperiode.

3. Hvis grundlaget for frdraget for egenkapital efter at have opnået et frdrag i egenkapitalen er negativt i en skatteperiode, beskattes et beløb svarende til det negative frdrag på egenkapitalen i ti på hinanden følgende skatteperioder op til den samlede stigning i nettoegenkapitalen, for hvilken et sådant frdrag er opnået i henhold til dette direktiv, medmindre skatteyderen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at dette skyldes regnskabsmæssige tab i skatteperioden eller en retlig forpligtelse til at reducere kapitalen.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9 vedrørende ændring af nærværende artikels stk. 2 ved at ændre satsen for risikopræmien, hvis en af følgende to betingelser er opfyldt:
 - a) den tiårige risikofrie rente som omhandlet i denne artikels stk. 2 varierer med mere end to procentpoint i forhold til mindst tre EU-valutaer sammenlignet med den skatteperiode, hvor den seneste delegerede retsakt om ændring af risikopræmien eller, hvis der ikke findes en sådan delegeret retsakt, dette direktiv begyndte at finde anvendelse, eller
 - b) nulvækst eller negativ vækst i bruttonationalproduktet i EU-området i mindst to på hinanden følgende kvartaler

samt

- c) i de relevante data, rapporter og statistikker, herunder fra medlemsstaterne, konkluderes det, at EU-gennemsnittet af finansieringsvilkårene for gæld for skatteydere, der er omfattet af dette direktiv, er mere end fordoblet eller halveret siden den sidste fastsættelse af risikopræmien, jf. stk. 2.

Procentsatsen for en forhøjelse eller nedsættelse af risikopræmien skal tage hensyn til de ændringer i finansieringsbetingelserne, der er nævnt i første afsnit, litra c), bortset fra ændringer i den risikofrie rente for EU som fastsat i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 77e, stk. 2, i direktiv 2009/138/EF, og må under ingen omstændigheder gå ud over den procentsats for en forhøjelse eller nedsættelse af finansieringsbetingelserne, der er nævnt i første afsnit, litra c).

Artikel 5

Regler om bekæmpelse af misbrug

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at grundlaget for fradraget for egenkapital ikke omfatter størrelsen af en eventuel forhøjelse som følge af:
 - a) ydelse af lån mellem forbundne foretagender
 - b) overførsel mellem forbundne selskaber af kapitalinteresser eller af en forretningsaktivitet som en going concern
 - c) et bidrag i kontanter fra en person, der er skattemæssigt hjemmehørende i en jurisdiktion, som ikke udveksler oplysninger med den medlemsstat, hvor skatteyderen søger at fratrække fradraget for egenkapital.

Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis skatteyderen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at den pågældende transaktion er blevet gennemført af gyldige kommercielle årsager og ikke fører til et dobbelt fradrag af det definerede fradrag for egenkapital.

2. Hvis en forøgelse af egenkapitalen skyldes et indskud i naturalier eller investering i et aktiv, træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger til at sikre, at aktivets værdi kun tages i betragtning ved beregningen af grundlaget for fradraget, hvis aktivet er nødvendigt for udførelsen af skatteyderens indkomstskabende aktivitet.

Hvis aktivet består af aktier, medregnes det til den bogførte værdi.

Hvis aktivet ikke er aktier, medregnes det til markedsværdien, medmindre en autoriseret ekstern revisor har givet en anden værdi.

3. Hvis en stigning i egenkapitalen er resultatet af en omstrukturering af en koncern, tages en sådan forhøjelse kun i betragtning ved beregningen af grundlaget for fradraget for egenkapital for skatteyderen i overensstemmelse med artikel 4, i det omfang den ikke medfører konvertering til ny egenkapital af den egenkapital (eller en del heraf), der allerede eksisterede i koncernen før omstruktureringen.

Artikel 6

Begrænsning af rentefradrag

1. Medlemsstaterne sikrer, at en skatteyder i sit selskabsskattegrundlag kan fradrage overstigende låneomkostninger som defineret i artikel 1, nr. 2), i Rådets direktiv

(EU) 2016/1164³⁵ op til et beløb a) svarende til 85 % af sådanne omkostninger afholdt i skatteperioden. Hvis dette beløb er højere end det beløb b), der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv (EU) 2016/1164, sikrer medlemsstaterne, at skatteyderen kun har ret til at fradrage det laveste af de to beløb i skatteperioden. Forskellen mellem de to beløb a) og b) fremføres eller tilbageføres i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv (EU) 2016/1164.

2. Stk. 1 finder anvendelse på overstigende låneomkostninger, der er påløbet fra den [OP insert the date of entry into force of this Directive].

KAPITEL III

OVERVÅGNING OG RAPPORTERING

Artikel 7 **Overvågning**

Senest 3 måneder efter udgangen af hver skatteperiode meddeler hver medlemsstat Kommissionen følgende oplysninger vedrørende skatteperioden:

- a) antallet af skatteydere, der har nydt godt af fradraget for egenkapital i skatteperioden, også som en procentdel af det samlede antal skatteydere, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde
- b) antallet af SMV'er, der har nydt godt af fradraget i skatteperioden, herunder som en procentdel af det samlede antal SMV'er, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, og antallet af SMV'er, der har nydt godt af fradraget, og som er en del af store koncerner som omhandlet i artikel 3, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU
- c) de samlede afholdte udgifter eller de skatteindtægter, der er gået tabt som følge af fradrag af den del af egenkapitalen, der er tildelt fradraget for egenkapital, i forhold til medlemsstatens bruttonationalprodukt
- d) det samlede beløb for overstigende låneomkostninger
- e) det samlede beløb for ikke-fradragsberettigede overstigende låneomkostninger.
- f) antallet af skatteydere, som har været genstand for foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug i skatteperioden i henhold til dette direktiv, herunder de dermed forbundne skattemæssige konsekvenser og anvendte sanktioner
- g) data om udviklingen i gælds-/egenkapitalforholdet i medlemsstaten, jf. bilag III, del A og C, til direktiv 2013/34/EU.

Artikel 8 **Rapporter**

1. Senest den 31. december 2027 sender Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv til Europa-Parlamentet og til Rådet.

³⁵ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der har direkte indvirkning på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

2. Ved udarbejdelsen af rapporten tager Kommissionen hensyn til de oplysninger, som medlemsstaterne har meddelt i henhold til artikel 7.
3. Kommissionen offentliggør rapporten på sit websted.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 9

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 5, tillægges Kommissionen på ubestemt tid fra [OP insert the date of entry into force of this Directive].
3. Den i artikel 4, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 5, træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelser inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med to måneder på Rådets initiativ.

Artikel 10

Underretning af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet underrettes om Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, om enhver indsigelse, der fremsættes over for dem, og om Rådets tilbagekaldelse af en delegation af beføjelser.

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [31. december 2023] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.
De anvender disse love og bestemmelser fra den [1. januar 2024].

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne kan udsætte anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv på skatteydere, der den [1. januar 2024] i henhold til national lovgivning nyder godt af et fradrag for egenkapital i en periode på op til ti år og under ingen omstændigheder længere end ydelsens varighed i henhold til national ret.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12 ***Ikrafttræden***

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13 ***Adressater***

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand